



Didina rămâne în parcare, iar familia ia tractorașul până sus la parc. E amuzant să-l auzi cum pâțâie! Ptu-tu-tu-tu! Pfui, și ce fumăraie mai face!

După ce Mami și Tati cumpără bilete, Eric dă buzna în parc, dar imediat ce aude un *Roaaaaar* puternic, face stânga împrejur și se repede în brațe la Mami.

- Ce-a fost asta?
- Cred că e un T-Rex în mărime naturală!
- Aoleu! Și ce mănâncă el?
- Cam orice prinde!
- Hai acasă, zice Eric, cred că începe ploaia.

Mami, Tati și Ema se uită în același timp spre cer. Niciun nor.

– Te-ai speriat, micule Eric?

– Nu, dar mi-am dat seama că azi aveam în plan să citesc.

– Hai să vedem dinozaurii și apoi citim, propune Mami. Știi, aici sunt peste 100 de dinozauri în mărime naturală. Cel mai mare e lung cât un tren cu opt vagoane, iar când trăia de-adevăratelea, provoca un mic cutremur de fiecare dată când pășea!

– Seismosaurus, strigă Ema, care, înainte să fie pasionată de ponei și de trotuare, a fost pasionată de dinozauri! Stai liniștit, Eric, asta mănâncă doar salată!

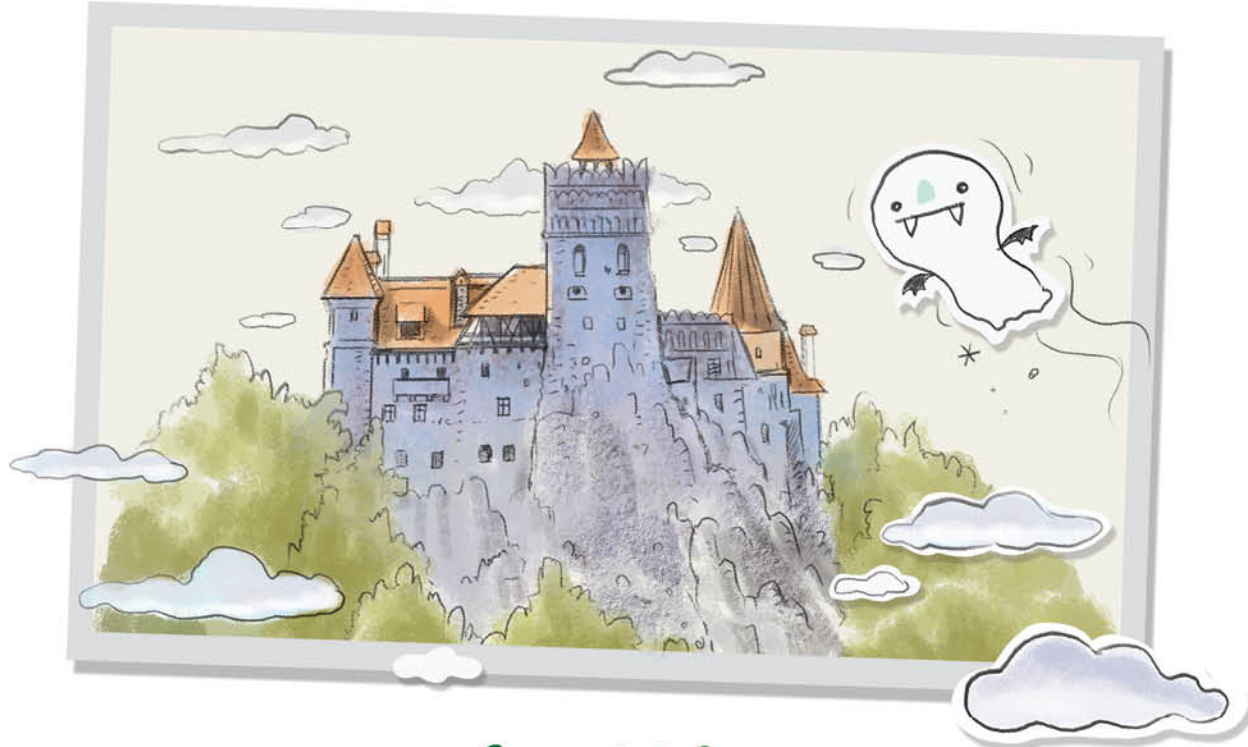


– Pfiu! exclamă Eric și se îndreaptă spre locul de joacă, uitându-se atent în jur.

În cinci minute însă uită de frică și pornește la explorat alături de Ema. Sunt multe de făcut aici: trasee de cățărat în copaci, ateliere, e și un cinema în care se mișcă scaunele și simți vânt pe față ca și cum ai fi cu adevărat într-un parc cutremurat de dinozauri!

Trece o jumătate de zi într-o clipă.

Dacă nu li s-ar fi făcut superfoame, ar mai fi stat prin pădurea cu dinozauri. Înainte să plece, fac o poză cu T-Rex cel gălăgios. Noroc că-n poză nu poți prinde și sunetele...



Castelul Bran și fantele care nu există

După câte-o ciorbă fierbinte, cu multe legume și smântână, aventurierii noștri pornesc spre un alt castel. Unul despre care se spune că ar fi găzduit un conte-vampir!

— Copii, știați că acest castel de la Bran se mai numește și Castelul lui Dracula? întreabă Tati în rulotă.

— Cine a fost *Cagula* asta? întreabă Eric, concentrat la unghia degetului mic, abia scos din năsuc.

— Dracula este numele de poveste al unui domnitor român pe numele lui Vlad Țepeș, poreclit și Vlad Dracul, explică Tati.

— Aoleu, Tati, sună cam înfricoșător! se cutremură Ema.

— Păi asta e și ideea, căci acest Vlad era un domnitor cam sângeros și supărat pe dușmanii lui: uneori erau turcii care dădeau năvală peste România, alteori erau hoți de la noi, de-aici...

— Sper că nu e acasă când vizităm noi, intervine Eric. Mă gândesc că poate s-a dus la cumpărături, i-o fi și lui foame...

— Eric, acest castel a fost construit acum mai mult de 600 de ani. Nu mai trăiesc de mult domnitorii și cavalerii de atunci, îl liniștește Tati.

— Tot aici a stat și Regina Maria, intervine Mami. Venea vara să se odihnească în acest castel. Ea a îngrijit grădinile, a angajat oameni să construiască în castel un lift și o centrală de curent electric pe râul din apropiere, ca oamenii și castelul să aibă curent electric.

— Îmi place de Regina Maria, ea e acasă? vrea Eric să știe.

— Puiule, râde Mami, regina nu mai trăiește de vreo 80 de ani deja. Acum România are președinte.

Eric se apropie de sora lui și-i șoptește:

— Auzi, Ema, tu crezi că fantoma lui Vlad asta bântuie castelul?



Sighișoara – orașul colorat

Pe după-amiază, Didina ajunge în Sighișoara, unul dintre cele mai frumoase orașe din România!

Ce case colorate, ce acoperișuri frumoase, ce străzi înguste și pietruite, pline de flori, cu scări numai bune de antrenat picioarele Pofticioșilor!

Copiii observă ceva interesant:



– Mami, Tati, acest orașel are ziduri de jur împrejur! De ce? Ascunde ceva prețios?

– Bravo, copii, aveți dreptate! Sighișoara este unul dintre puținele orașe fortificate din Europa în care încă locuiesc oameni. Aici veneau regi și oameni importanți, pentru că se simțeau în siguranță între zidurile orașului. Chiar Vlad Țepeș a locuit aici o vreme!

– Aoleu, domnul acesta țepos e peste tot? întreabă Ema, strângându-și poneiul la piept.

– Dar, Mami, ce multe turnuri are! observă Eric.

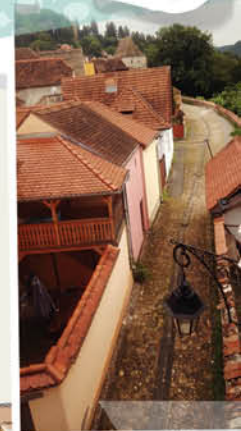
– Daaa, Sighișoara este faimoasă și pentru aceste turnuri, pe care le putem vizita. În cel mai înalt, Turnul cu Ceas, putem urca până sus, să observăm orașul de la mare înălțime!

Pofticioșii urcă peste tot, fac poze, vizitează în liniște biserica mare de pe deal, apoi se opresc la o terasă să mănânce o ciorbă de fasole care, în loc de farfurie, stă într-o pâine rotundă!

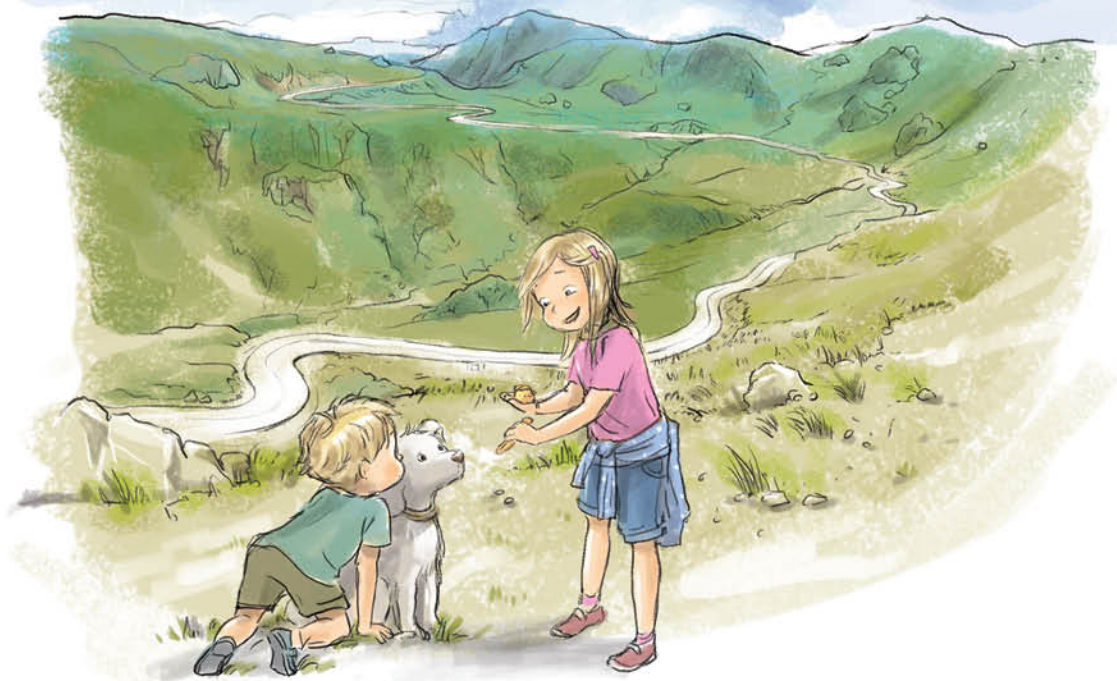
Eric e tare fericit:

– De când îmi doream să mănânc și farfuriaaaa! strigă el aplaudând.

Cu burticile pline și inimile sătule de povești, familia noastră se retrage înăuntrul Didinei, care le oferă încă o noapte lină și bună!



Drumul șerpuit printre munți: Transalpina



Imediat ce Didina și cei patru Pofticioși părăsesc orașul și se îndreaptă spre Sebeș, peisajul se schimbă mult. Apar dealuri, păduri, iar drumul e tot mai șerpuit.

Ema și Eric se uită fascinați pe geam.

— Cum adică, Transalpina? Sunt multe albine aici? vrea Eric să știe.

Mami râde.

— Se numește Transalpina, pentru că străbate muntele; alpin înseamnă muntos. Acesta e cel mai înalt drum din țara noastră!

— E înalt ca Tati, așa?

— E mult mai înalt ca Tati. Tati are aproape doi metri, iar drumul acesta, Transalpina, e la peste 2 000 de metri înălțime.

— Deci iarna poți să vii să schiezi aici, că sigur e zăpadă, nu, Mami?

— De fapt, nu poți veni iarna aici. Drumul e deschis doar vara, trei luni: iulie, august și septembrie. În restul timpul e închis, pentru că are prea multă zăpadă. Așa că suntem norocoși să mergem pe el acum, dragii mei!

Didina merge încet pe Transalpina, pentru că nu sunt parapete, iar curbele sunt foarte strânse și înclinate.

Copiii se simt ca într-un desen animat!

Când ajung în punctul cel mai de sus, Tati o parchează pe Didina și familia coboară să admire peisajul.

— Vai, ce șarpe uriaș! zice Eric uimit, uitându-se la drumul pe care l-au străbătut.

Mami le pregătește câte o limonadă și o salată cu măsline.

Ema hrănește cățelei care se strâng în jurul ei pofticioși. Eric se așază și el în patru labe, poate îi aruncă și lui Ema o bucată de brânză.

La final fac toți patru o poză cu Transalpina în spate, apoi se urcă înapoi în Didina și pornesc spre Turda.

Ce e acolo?

Aflați imediat: un loc incredibil, săpat adânc în pământ!

